

Al senyor president

Molt honorable senyor president de la Generalitat Valenciana. El firmant d'aquest escrit, Joan F. Mira i Casterà, natural de València i veí de Castelló, respectuosament sotmet a la vostra consideració:

Joan Francesc Mira

Un: Que ha tingut coneixement del text de la proposició no de llei que el síndic del Grup Parlamentari Popular ha presentat a la Mesa de les Corts Valencianes, demanant “la tramitació especial d'urgència sobre que es reconega per la RAE al valencià la seua categoria de llengua o idioma propi dels valencians”. Dos: Que, atesa la urgència especial de la proposta, ha llegit atentament els raonaments que la sostenen, lectura que l'ha deixat profundament impressionat i passablement desconcertat. En primer lloc, perquè, en efecte, impressiona saber que la parla dels valencians parteix de la més profunda prehistòria, que s'escriu ja des del segle VI abans de Crist amb el llenguatge ibèric, i que “després de les aportacions successives a partir de les fenícies, gregues i llatines, ha arribat als nostres dies en la forma en què la coneixem”: es tracta d'una notícia o descobriment que revoluciona radicalment la prehistòria i la protohistòria del Mediterrani, els coneixements sobre la llengua dels ibers, i els fonaments mateixos de la filologia europea. Tres: Que, per la transcendència que tal descobriment pot tindre en els àmbits científics i acadèmics internacionals, convindria que la Presidència de la Generalitat instara formalment les nostres universitats i altres institucions acadèmiques a aprofundir els estudis que amb seguretat han de donar més solidesa a aquestes informacions; i convindria igualment que el govern valencià promoguera la celebració d'un gran congrés internacional sobre un tema de tan gran transcendència i que pot aportar un immens prestigi a la nostra Comunitat, titular d'una llengua tan rigorosament excepcional quant als seus orígens i evolució. Quatre: Que, amb la mateixa especial urgència, la Generalitat Valenciana, i especialment la Conselleria d'Educació i Cultura, s'hauria de posar en contacte amb la Diputació General d'Aragó per tal d'establir convenis de col·laboració per investigar paral·lelament la llengua iberovalenciana i la llengua aragonesa pròpia de l'àrea oriental (LAPAO), descoberta també en dates molt recents i també per via parlamentària, les quals

probablement tenen un mateix fons comú que explicaria la seua absoluta singularitat.

Cinc: Que aquestes iniciatives, si tingueren èxit, podrien alterar el criteri de la Real Academia Española (lloable objectiu de la proposta del Grup

Popular a les Corts), criteri sostingut pel president i una vintena de membres de la RAE, ja fa anys, en un document que afirma: “Es culturalmente aberrante todo intento (como el que contemplamos) de desmembrar el País Valenciano de la comunidad idiomática y cultural catalana por la que, como escritores e intelectuales españoles, no tenemos sino respeto y admiración, dentro de la cual el País Valenciano ha tenido y tiene un lugar tan relevante.” Sis: Que, per tal d'aportar una prova definitiva de la immensa distància entre la llengua iberovalenciana i l'anomenada valencianocatalana, em permet comparar, a manera de mostra, uns paràgrafs de la sol·licitud presentada a les Corts amb la seua traducció. Versió original: “En la cultura ibèrica trobem els valencians el germen de la nostra actual, plasmada de manera feaent en els monuments arqueològics que es van descobrint: festes, costums, folklore, economia, religió, societat i llengua...” Versió traduïda al valencià-català: “En la cultura ibèrica trobem els valencians el germen de la nostra actual, plasmada de manera feaent en els monuments arqueològics que es van descobrint: festes, costums, folklore, economia, religió, societat i llengua.” Versió original: “Les aportacions gregues i romanes, visigòtiques i bizantines, musulmanes, castellanès, catalanes, europees i mediterrànies en general, africanes, judaiques i americanes s'assimilen transformant-les en la direcció de la nostra pròpia idiosincràsia.” Traducció al valencià-català: “Les aportacions gregues i romanes, visigòtiques i bizantines, musulmanes, castellanès, catalanes, europees i mediterrànies en general, africanes, judaiques i americanes s'assimilen transformant-les en la direcció de la nostra pròpia idiosincràsia”.

Per tant, sol·licita: Que, davant d'aquesta evidència i de les consideracions anteriors, prenga urgentment les mesures oportunes per protegir la nostra llengua iberovalenciana de qualsevol intent d'assimilació o de confusió amb altres idiomes.

“I convindria igualment que el govern valencià promoguera la celebració d'un gran congrés internacional sobre un tema de tan gran transcendència i que pot aportar un immens prestigi a la nostra Comunitat, titular d'una llengua tan rigorosament excepcional quant als seus orígens i evolució”